

UN ALTRE COP TU, NO!

Què t'he dit? Aquest llibre és només per a gent especial! Aquest llibre conté informació **SECRETÍSSIMA**. La informació **SECRETA MÉS SECRETA** QUE ES PUGUI MANTENIR EN SECRET. Així que, després de llegir-lo, hauries de **DESTRUIR-LO**. Et recomano que te'l mengis amb formatge i codonyat.

Si no t'agrada el gust del llibre (o si segueixes una dieta que no et permet menjar cap tipus de paper), talla cada pàgina en mil bocins i dona'ls als corcs. **(Advertència: pots trigar segles.)**

O, si no et cauen bé els corcs, talla cada pàgina en cent trossos i fes-ne avions de paper. A continuació, dona els avions a les formigues i demana a cada formiga que pugui tan amunt com pugui i que llanci el seu avió tan lluny com sigui possible.

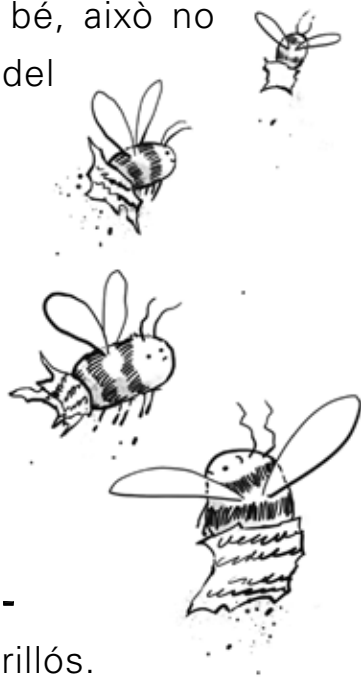
O, si no hi tens la mà trencada, a fer avions de paper, pots tallar cada pàgina en mil bocins i posar-hi una petitidiminutiquasiesquifida goteta de pega i enganxar-ne un a l'abdomen de

moltes abelles, i, quan aquestes se'n vagin volant, el vent escamparà els trossets de les pàgines.

Encara que, pensant-ho bé, això no funcionaria, perquè al final del dia totes les abelles tornen al rusc, i, si s'alineessin en l'ordre correcte, llavors l'apicultor podria llegir el llibre passant d'abdomen en abdomen. I no volem que cap apicultor s'assabenti d'aquestes coses **SECRETÍSSIMES**, perquè seria perillós.

D'acord. No mira ningú? Doncs començaré.

Eh... coneixes en Wilf? Sí, és clar que **sííííííí**, és clar que **sííííííí**.

És aquell nen de l'escola que té les orelles desenganxades i que sempre va despentinat, i que té un cap tan ple d'idees que és com si li esclatés a dins un castell de focs artificials... Sí, aquest! I té una germaneta que es diu Dot i que sempre va molt bruta i enganxifosa. Bàsicament, la Dot és una combinació de sorolls i olors atrapats en un cos molt petit.

Bé, doncs la setmana passada en Wilf va salvar l'Univers. Sí. Com que no? I va sobreviure a una invasió extraterrestre. I, a més, va tastar la gelatina per primera vegada. Això, així d'entrada, sembla menys impressionant que les altres coses, però si coneixes en Wilf i saps el que opina sobre la gelatina, la cosa canvia.

Així és com va començar **TOT EL REBOMBORI**. En Wilf i la Dot havien tingut un dia molt atrefegat. En Wilf havia posat al dia la seva última llista de coses que el preocupaven i l'havia plastificada. Li havia quedat així:

- ✓ Armadures
- ✓ Gats sense pèl
- ✓ Que els extraterrestres ponguin ous dins seu
- ✓ Que el converteixin en puré

Mentrestant, la Dot havia estat comprovant quins aliments feien soroll en llançar-los a terra.

Patata..., sí.

Gelatina..., no.

Un tub sencer de confits..., sí. De fet, va ser el millor soroll de tots, però després el terra era molt perillós.

Després, en Wilf va anar a buscar la seva guardiola en forma d'ovella per veure quants diners havia estalviat. En tenia molts, perquè havia estat fent feinetes per a l'Alan, el seu malvat veí. Coses com ara tallar-li la gespa, netejar-li les finestres i enllustrar-li el bigoti.

En Wilf va comptar amb cura el que hi havia a la guardiola: vint-i-dues monedes, una xocolatina i una fitxa de parxís; de segur que l'hi havia ficat la Dot. En Wilf estava emocionat, perquè només necessitava vint-i-dues monedes per

comprar la **cosa superespecial** per a la qual havia estat estalviant.

I PER FI tenia vint-i-una monedes.

Eh...?

Un minut abans tenia vint-i-dues monedes.

On és l'altra? Era aquí ara mateix. Dot! Obre la boca! Sí, ara mateix. Obre-la. És aquí, la moneda.

Gràcies. Et pots menjar la xocolatina, però no la fitx...

Massa tard.

Què, era bona...? Bé, seguim. On ens havíem quedat?

El cas és que en Wilf havia decidit ser astronauta quan fos gran. O astronauta o astrònom. El que passa és que en Wilf no era capaç de pronunciar la paraula astrònom, i li semblava que era important saber dir el nom de l'ofici que un té.

Així que, si volia ser astronauta o astro-nó-sé-què, en Wilf pensava que seria una bona idea tenir un telescopi per mirar les estrelles.

I AQUELLA era la **COSA SUPERESPECIAL** que volia anar a comprar a la botiga.

I ALLÒ va ser el que va originar **tot el re-bombori.**

